

[Ole Vig Jensen]

nelssstøtte, ville vi måske have tilnærmet de unges økonomiske vilkår så meget til hinanden, at man kan sige, der er rimelighed i det.

Men der er altså ingen grund til at lægge skjul på, at dette har været et besparelsesforslag. Det er nu mildnet i det ændringsforslag, der er stillet af undervisningsministeren, og hvorved vi sikrer, at der bliver midler at stille til rådighed for elever, som måtte have særlig tyngende transportudgifter. Det er i øvrigt sjældent dem, der går på de skoler, der ligger geografisk meget yderligt, idet der jo er knyttet skolehjem til dem, således at de studerende kun undtagelsesvis skal foretage den længere rejse til hjemmet. Jeg mener altså, at det, når det skal være, ikke er så galt, som der er givet udtryk for her.

Vi kan støtte det af undervisningsministeren stillede ændringsforslag, men ikke de øvrige.

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Jeg bemærkede, at hr. Ole Vig Jensen meget tydeligt understregede, at der her var tale om et besparelsesforslag, og det er jo rigtigt. Det oprindelige forslag fra undervisningsministeren er et besparelsesforslag. Det, der er interessant nu, er, at en gennemførelse af undervisningsministerens ændringsforslag vil betyde, at hele denne proces bliver nøjagtig 5 mill. kr. dyrere end det, vi foreslår sammen med socialistisk folkeparti, for vores forslag er også et besparelsesforslag. Det vil ikke koste staten en krone, og det vil give de unge fuld dækning for deres transportudgifter. Derfor kan det i hvert fald ikke afvises ud fra en argumentation om besparelser eller ikke besparelser. Vi opfylder til fulde finanslovsaftalen mellem regeringen og de radikale gennem disse ændringsforslag uden at have lod eller del i den finanslovsaftale. Vi stiller et forslag, der i realiteten vil betyde, at hver arbejdsgiver her i landet skal betale en omkostning, der svarer til ca. 1½ øre mere pr. arbejdstime udført i virksomhederne, og derved vil de unge være dækket ind. Hvad er det, der er så forfærdeligt ved det forslag, at man ikke kan gå ind for det? Det er ikke engang særlig ideologisk, og det vil løse et akut økonomisk problem.

Det duer ikke, at hr. Ole Vig Jensen stiller sig op her og sammenligner med andre ud-

dannelsessøgende, for sagen er jo den, at man her kommer til at behandle EFG-eleverne og lærlingene internt vidt forskelligt, afhængigt af, hvor de bor, og afhængigt af, hvilken andendelsuddannelse de får. Det vil sige, at de unge, der bor på Langeland, fremover ikke har nær de samme muligheder for at få en erhvervsfaglig uddannelse som dem, der bor i Odense, og sådan kan der nævnes en række andre eksempler på geografiske og uddannelsesmæssige skævvridninger. Det ved jeg ikke om hr. Ole Vig Jensen vil stille sig herop at forsvare én gang til.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Ole Vig Jensen og jeg havde allerede under førstebehandlingen en debat om det med at give de unge nogenlunde lige vilkår. Hvis grupper med meget forskellige forudsætninger skal have lige muligheder, skal man give dem noget forskelligt, og det er derfor, vi synes, det er en retfærdighedshandling mod disse grupper, at de får deres befordringsgodtgørelse, i forhold til f.eks. gymnasiaster, der typisk lever inden for et meget begrænset geografisk område, medens disse unge bliver sendt i praktik på steder, der ofte ligger langt fra deres skoler.

Men jeg vil slet ikke bruge tiden til hele den debat, for den har vi sådan set været igennem, og det er ikke det, andenbehandlingen handler om. Andenbehandlingen handler om, hvorfor i alverden man ikke har grebet det ændringsforslag, der løser regeringens og det radikale venstres økonomiske problemer uden at ramme de unge. Det har ikke noget med besparelser at gøre, men noget at gøre med at ramme én bestemt gruppe unge – og oven i købet ramme den skævt, som hr. Nørgaard-Sørensen var inde på. Til fordel for hvem? Ikke til fordel for de andre ungdomsgrupper, for de får jo ikke noget ud af det. Til fordel for ingen vælger man altså en bestemt gruppe ud og rammer den, uden at det er finanspolitisk nødvendigt.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det forslag, der er stillet af hr. Nørgaard-Sørensen, vil ramme de unge. Hvad er det, der hjælper de unge i disse år? Det er dette, at vi langt om længe har fået ungdomsarbejdsløsheden til at falde, endda med næsten